ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 27ης Ιουνίου 2013*

«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 94/22/ΕΚ — Όροι χορηγήσεως και χρήσεως αδειών για την αναζήτηση, εξερεύνηση και παραγωγή υδρογονανθράκων — Πρόσβαση χωρίς διακρίσεις»

Στην υπόθεση C-569/10,

με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, η οποία ασκήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 2010,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις K. Herrmann και M. Owsiany-Hornung, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Δημοκρατίας της Πολωνίας, εκπροσωπούμενης από τους M. Szpunar, M. Drwięcki και B. Majczyna,

καθής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τον L. Bay Larsen (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, τον J.-C. Bonichot, την C. Toader, την A. Prechal και τον E. Jarašiūnas, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Cruz Villalón

γραμματέας: C. Strömholm, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 20ής Ιουνίου 2012,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 20ής Νοεμβρίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική.

Απόφαση

1 Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να λάβει μέτρα για να εξασφαλίσει ότι η πρόσβαση στις δραστηριότητες αναζητήσεως, εξερευνήσεως και παραγωγής υδρογονανθράκων δεν εισάγει διακρίσεις μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων και ότι οι άδειες για την άσκηση των εν λόγω δραστηριοτήτων χορηγούνται κατόπιν διαγωνισμού στο πλαίσιο του οποίου όλοι οι ενδιαφερόμενοι φορείς μπορούν να υποβάλουν αίτηση σύμφωνα με κριτήρια τα οποία δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* πριν από την έναρξη της προθεσμίας για την υποβολή των αιτήσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, παράγραφος 2, 3, παράγραφος 1, και 5, σημεία 1 και 2, της οδηγίας 94/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, για τους όρους χορήγησης και χρήσης των αδειών αναζήτησης, εξερεύνησης και παραγωγής υδρογονανθράκων (ΕΕ L 164, σ. 3).

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

2 Το άρθρο 1, σημείο 3, της οδηγίας 94/22 ορίζει τον όρο «άδεια» ως «κάθε νομοθετική, κανονιστική, διοικητική ή συμβατική διάταξη ή πράξη με την οποία οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους εξουσιοδοτούν έναν φορέα να ασκεί, για λογαριασμό του και αναλαμβάνοντας τον σχετικό κίνδυνο, το αποκλειστικό δικαίωμα αναζήτησης, εξερεύνησης ή παραγωγής υδρογονανθράκων σε μια γεωγραφική περιοχή. Μπορεί να χορηγείται άδεια για μία ή περισσότερες από τις δραστηριότητες αυτές ταυτόχρονα».

3 Το άρθρο 2 της ίδιας οδηγίας έχει ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να ορίζουν, εντός των ορίων του εδάφους τους, τις περιοχές που διατίθενται για άσκηση δραστηριοτήτων αναζήτησης, εξερεύνησης και παραγωγής υδρογονανθράκων.

2. Εφόσον μια περιοχή διατίθεται για την άσκηση των δραστηριοτήτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν χωρίς διακρίσεις την πρόσβαση των φορέων και την άσκηση των δραστηριοτήτων αυτών.

Ωστόσο, για λόγους εθνικής ασφάλειας, τα κράτη μέλη δύνανται να αρνούνται την πρόσβαση στις δραστηριότητες αυτές καθώς και την άσκησή τους σε φορέα που ελέγχεται ουσιαστικά από τρίτη χώρα ή από υπηκόους τρίτης χώρας.»

4 Το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι άδειες να χορηγούνται σύμφωνα με διαδικασία κατά την οποία όλοι οι ενδιαφερόμενοι φορείς μπορούν να υποβάλουν αίτηση σύμφωνα με τις παραγράφους 2 ή 3.

2. Η διαδικασία αυτή κινείται:

α) είτε με πρωτοβουλία των αρμόδιων αρχών, μέσω προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* τουλάχιστον 90 ημέρες πριν από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων·

β) είτε μέσω δημοσίευσης προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* μετά από υποβολή αιτήσεως από φορέα με την επιφύλαξη του άρθρου 2, παράγραφος 1. Οι τυχόν άλλοι ενδιαφερόμενοι φορείς διαθέτουν προθεσμία τουλάχιστον 90 ημερών μετά τη δημοσίευση για να υποβάλουν επίσης αίτηση.

Η προκήρυξη καθορίζει τον τύπο αδείας και όλες τις γεωγραφικές περιοχές που αποτελούν ή που δύνανται να αποτελέσουν εν όλω ή εν μέρει το αντικείμενο της αίτησης, καθώς και την προβλεπόμενη ημερομηνία ή προθεσμία χορηγήσεως της αδείας.

Όταν δίνεται προτίμηση σε αιτήσεις φορέων που είναι απλά φυσικά ή νομικά πρόσωπα, το γεγονός αυτό πρέπει να διευκρινίζεται στην προκήρυξη.

[…]

5. Δεν θεωρείται ως χορήγηση αδείας κατά την έννοια της παραγράφου 1:

[…]

β) η χορήγηση αδείας σε φορέα ο οποίος κατέχει άλλη μορφή αδείας, εφόσον το γεγονός ότι ο φορέας που κατέχει τέτοιου είδους άδεια συνεπάγεται το δικαίωμα χορήγησης της προηγούμενης αδείας·

[…]»

5 Το άρθρο 5 της οδηγίας 94/22 ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε:

1) Οι άδειες να χορηγούνται βάσει κριτηρίων που αφορούν, οπωσδήποτε μεν:

α) τις τεχνικές και οικονομικές δυνατότητες των φορέων

και

β) τον τρόπο με τον οποίο προτίθενται να διεξαγάγουν την αναζήτηση, εξερεύνηση ή/και αξιοποίηση των υδρογονανθράκων της εν λόγω γεωγραφικής περιοχής·

κατά περίπτωση δε:

γ) όταν η άδεια προσφέρεται προς πώληση, την τιμή που ο φορέας είναι διατεθειμένος να καταβάλει για να αποκτήσει την άδεια·

δ) όταν, σύμφωνα με τα κριτήρια των στοιχείων α′, β′ και, κατά περίπτωση, γ′, δύο ή περισσότερες αιτήσεις κρίνονται ισάξιες, άλλα σχετικά κριτήρια με τα οποία να μην εισάγονται διακρίσεις, ώστε να γίνει η τελική επιλογή μεταξύ αυτών των αιτήσεων.

[…]

Τα κριτήρια καταρτίζονται και δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* πριν από την έναρξη της περιόδου υποβολής των αιτήσεων. Τα κράτη μέλη που έχουν ήδη δημοσιεύσει τα κριτήρια στην Επίσημη Εφημερίδα τους, μπορούν να περιορίζουν τη δημοσίευση που γίνεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* σε μνεία της δημοσίευσης στη δική τους Επίσημη Εφημερίδα. Ωστόσο, οποιαδήποτε μεταβολή ως προς τα κριτήρια δημοσιεύεται καθ' ολοκληρία στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

2) Οι προϋποθέσεις και οι απαιτήσεις που αφορούν την άσκηση ή την παύση της δραστηριότητας οι οποίες εφαρμόζονται σε κάθε τύπο αδείας δυνάμει νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων που ισχύουν την ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων, είτε προβλέπονται από την άδεια είτε η εκ των προτέρων αποδοχή τους αποτελεί προϋπόθεση χορήγησής της, θεσπίζονται και τίθενται πάντοτε στη διάθεση των ενδιαφερόμενων φορέων. Στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', οι πληροφορίες αυτές μπορούν να τίθενται στη διάθεση των ενδιαφερομένων μόνον από την ημερομηνία από την οποία μπορούν να υποβάλλονται οι αιτήσεις χορηγήσεως αδειών.

[…]»

6 Το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της εν λόγω οδηγίας ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι προϋποθέσεις και οι απαιτήσεις που αναφέρει το άρθρο 5, παράγραφος 2, καθώς και οι λεπτομερείς υποχρεώσεις που συνεπάγεται η χρήση μιας συγκεκριμένης αδείας να δικαιολογούνται αποκλειστικά από την ανάγκη να εξασφαλιστεί η ορθή άσκηση των δραστηριοτήτων στη γεωγραφική περιοχή για την οποία ζητείται άδεια, από την εφαρμογή της παραγράφου 2 ή από την καταβολή εισφοράς σε χρήμα ή σε υδρογονάνθρακες.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλουν προϋποθέσεις και απαιτήσεις για την άσκηση των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, εφόσον αυτό απαιτείται για λόγους εθνικής ασφάλειας, δημόσιας ασφάλειας, δημόσιας υγείας, ασφάλειας των μεταφορών, προστασίας του περιβάλλοντος, προστασίας των βιολογικών πόρων και εθνικών θησαυρών που έχουν καλλιτεχνική, ιστορική ή αρχαιολογική αξία, ασφάλειας των εγκαταστάσεων και των εργαζομένων, προγραμματισμένης διαχείρισης των πόρων σε υδρογονάνθρακες (όπως π.χ. ο ρυθμός εξάντλησης των υδρογονανθράκων ή η βέλτιστη ανασύστασή τους) ή εξασφάλισης φορολογικών εσόδων.»

Το πολωνικό δίκαιο

7 Η οδηγία 94/22 μεταφέρθηκε στο πολωνικό δίκαιο με τον νόμο περί γεωλογίας και ορυχείων, της 4ης Φεβρουαρίου 1994, όπως τροποποιήθηκε (Dz. U. του 2005, αριθ. 228, θέση 1947, στο εξής: νόμος περί γεωλογίας και ορυχείων), και με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, περί διαγωνισμών για την παραχώρηση δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου (Dz. U. αριθ. 135, θέση 1131, στο εξής: απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου).

8 Ο εν λόγω νόμος διακρίνει μεταξύ, αφενός, του δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου, το οποίο παραχωρεί το Δημόσιο ως κύριος των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, και, αφετέρου, της διοικητικής άδειας, την οποία εκδίδει το Υπουργείο Περιβάλλοντος. Η άσκηση των δραστηριοτήτων αναζητήσεως, εκμεταλλεύσεως και παραγωγής υδρογονανθράκων στην Πολωνία προϋποθέτει τόσο την παροχή δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου όσο και τη χορήγηση διοικητικής άδειας.

9 Το άρθρο 9 του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων ορίζει ότι, εντός των ορίων που θεσπίζει η ισχύουσα νομοθεσία και η σύμβαση παραχωρήσεως του δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου, ο φορέας του δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου μπορεί, κατ' αποκλεισμό οποιουδήποτε άλλου προσώπου, να ασκεί δραστηριότητες αναζητήσεως, εξερευνήσεως ή παραγωγής υδρογονανθράκων σε συγκεκριμένο ορυχείο και ότι ο φορέας του δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου μπορεί να διαθέτει το δικαίωμά του εντός των προαναφερθέντων ορίων.

10 Το άρθρο 10, παράγραφος 1, του ίδιου νόμου ορίζει ότι το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως ορυχείου παραχωρείται με σύμβαση έναντι ανταλλάγματος και υπό τον όρο ότι έχει εκδοθεί η σχετική διοικητική άδεια.

11 Το άρθρο 11, παράγραφοι 2 έως 4, του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων ορίζει τα εξής:

«2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 12, παράγραφος 1, το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως ορυχείου, το οποίο καλύπτει την αναζήτηση, εξερεύνηση ή παραγωγή φυσικού αερίου, πετρελαίου και των φυσικών τους παραγώγων καθώς και μεθανίου, παραχωρείται κατόπιν διαγωνισμού.

[…]

3. Αρμόδιες για τη χορήγηση των διοικητικών αδειών αρχές είναι οι αρμόδιες αρχές για την προκήρυξη διαγωνισμού για την παραχώρηση δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου.

4. Το Υπουργικό Συμβούλιο θεσπίζει με απόφαση τους κανόνες που διέπουν τη δημοσίευση προκηρύξεων για την παραχώρηση δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου καθώς και τα δεδομένα που πρέπει να περιλαμβάνονται στις προκηρύξεις, τις απαιτήσεις που πρέπει να πληρούν οι διαγωνιζόμενοι και οι προσφορές, την προθεσμία υποβολής των προσφορών, την ημερομηνία λήξεως του διαγωνισμού καθώς και τις αρχές και τους όρους που διέπουν τόσο την οργάνωση και τη διεξαγωγή του διαγωνισμού όσο και τη σύνθεση και τη λειτουργία της επιτροπής αναθέσεως.»

12 Το άρθρο 12, παράγραφοι 1 και 3, του εν λόγω νόμου προβλέπει τα εξής:

«1. Η επιχείρηση που έχει εξερευνήσει και τεκμηριώσει κοίτασμα ορυκτών ιδιοκτησίας του Δημοσίου και έχει καταρτίσει γεωλογική τεκμηρίωση με την ακρίβεια που απαιτείται ενόψει της χορηγήσεως διοικητικής άδειας παραγωγής του ορυκτού μπορεί να ζητήσει να της παραχωρηθεί δικαίωμα εκμεταλλεύσεως ορυχείου κατά προτεραιότητα έναντι των λοιπών ενδιαφερόμενων φορέων.

[…]

3. Η δυνατότητα της παραγράφου 1 παύει να υφίσταται μετά την παρέλευση δύο ετών από την παραλαβή έγγραφης γνωμοδοτήσεως με την οποία η αρμόδια σε ζητήματα γεωλογίας αρχή εγκρίνει την οικεία γεωλογική τεκμηρίωση.»

13 Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων απαιτείται διοικητική άδεια για: «1) την αναζήτηση ή εξερεύνηση ορυκτών κοιτασμάτων, 2) την εκμετάλλευση ορυκτών». Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου παραπέμπει, για όποιο ζήτημα δεν ρυθμίζεται από τον συγκεκριμένο νόμο, στον νόμο της 2ας Ιουλίου 2004 περί ελεύθερης ασκήσεως οικονομικών δραστηριοτήτων (Dz. U αριθ. 173, θέση 1807).

14 Το άρθρο 17 του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων ορίζει τα εξής:

«1. Η χορήγηση διοικητικής άδειας είναι δυνατό να εξαρτάται από την κατάθεση εγγυήσεως ικανής να αντισταθμίσει τις αρνητικές συνέπειες που ενδέχεται να απορρέουν από την άσκηση των καλυπτόμενων από την εν λόγω άδεια δραστηριοτήτων, υπό τον όρο ότι τούτο δικαιολογείται από ιδιαιτέρως σημαντικό συμφέρον του Δημοσίου ή του κοινού και, ιδίως, από συμφέρον συναρτώμενο προς την προστασία του περιβάλλοντος.

2. Ο τύπος και το ποσό της εγγυήσεως της παραγράφου 1 καθορίζονται στη διοικητική άδεια αναλόγως του είδους της ασκούμενης δραστηριότητας, της περιοχής που καλύπτει η διοικητική άδεια, της περιόδου για την οποία έχει χορηγηθεί η διοικητική άδεια και του βαθμού των αρνητικών συνεπειών της δραστηριότητας που πρόκειται να ασκηθεί για το περιβάλλον.»

15 Το άρθρο 18, παράγραφος 1, σημείο 2, στοιχείο β', του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων προβλέπει ότι στην αίτηση χορηγήσεως διοικητικής άδειας εκμεταλλεύσεως ορυχείου πρέπει να αναγράφεται ο αριθμός εγγραφής στο μητρώο εταιριών ή στο μητρώο οικονομικών δραστηριοτήτων.

16 Δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 2, σημείο 1, του εν λόγω νόμου, στην αίτηση χορηγήσεως διοικητικής άδειας παραγωγής ορυκτού πρέπει επίσης να αποδεικνύεται το δικαίωμα του αιτούντος να χρησιμοποιεί τη γεωλογική τεκμηρίωση.

17 Το άρθρο 47, παράγραφος 3, του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων ορίζει:

«Όποιος έχει υποβληθεί σε έξοδα εκτελέσεως γεωλογικών εργασιών που πραγματοποιούνται βάσει αποφάσεων οι οποίες εκδόθηκαν σε εκτέλεση του παρόντος νόμου έχει αποκλειστικό δικαίωμα δωρεάν χρήσεως των αντλούμενων από τις ως άνω εργασίες γεωλογικών πληροφοριών για επιστημονικούς και ερευνητικούς σκοπούς και για την άσκηση των κατοχυρωμένων με τον παρόντα νόμο δραστηριοτήτων. Το εν λόγω δικαίωμα αποσβέννυται μετά την παρέλευση πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία παύει να ισχύει η απόφαση βάσει της οποίας εκτελέστηκαν οι εργασίες από τις οποίες αντλήθηκαν οι πληροφορίες ή βάσει της οποίας επετράπη η άσκηση άλλης προβλεπόμενης από τον νόμο ή από άλλες διατάξεις δραστηριότητας. Ο φορέας που δικαιούται να χρησιμοποιεί τις αποκτηθείσες κατά τον τρόπο αυτό γεωλογικές πληροφορίες μπορεί να τις θέτει στη διάθεση άλλων φορέων, εκτός αν η διοικητική άδεια ή η απόφαση με την οποία εγκρίθηκε το πρόγραμμα γεωλογικών εργασιών ορίζει διαφορετικά.»

18 Το άρθρο 6 της αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου ορίζει τα εξής:

«1. Το τεύχος ειδικών όρων του διαγωνισμού διευκρινίζει, μεταξύ άλλων:

[…]

4) τις πληροφορίες σχετικά με τα έγγραφα που πρέπει να προσκομίσει ο διαγωνιζόμενος προκειμένου να αποδείξει ότι πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, ιδίως πιστοποιητικό του μητρώου εταιριών και δήλωση ότι δεν έχει αποκλεισθεί από τον διαγωνισμό βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 2·

5) τα αντικειμενικά κριτήρια αξιολογήσεως των προσφορών τα οποία διασφαλίζουν την τήρηση των αρχών του θεμιτού ανταγωνισμού και ορίζουν το περιεχόμενό τους·

[…]

2. Κατόπιν γραπτού αιτήματος διαγωνιζομένου, η υπεύθυνη για τον διαγωνισμό αρχή θέτει στη διάθεσή του το τεύχος ειδικών όρων του διαγωνισμού από την ημερομηνία δημοσιεύσεως της προκηρύξεως.

3. Ο διαγωνιζόμενος δικαιούται να αποτείνεται στην υπεύθυνη για τον διαγωνισμό αρχή προκειμένου να ζητήσει διευκρινίσεις σχετικά με τους ειδικούς όρους του διαγωνισμού το αργότερο 14 ημέρες πριν τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των προσφορών.

4. Η υπεύθυνη για τον διαγωνισμό αρχή αποστέλλει παραχρήμα τις εν λόγω διευκρινίσεις σε όλους τους διαγωνιζομένους χωρίς να γνωστοποιεί την ταυτότητα του διαγωνιζομένου που υπέβαλε το αίτημα. Οι διευκρινίσεις αυτές δεσμεύουν την υπεύθυνη για τον διαγωνισμό αρχή έναντι όλων των διαγωνιζομένων.

[…]

6. Η υπεύθυνη για τον διαγωνισμό αρχή παρατείνει τις προθεσμίες υποβολής των προσφορών ώστε οι διαγωνιζόμενοι να είναι σε θέση να καταρτίσουν την προσφορά τους λαμβάνοντας υπόψη τις παρασχεθείσες διευκρινίσεις ή τις τροποποιήσεις του τεύχους των ειδικών όρων του διαγωνισμού.»

Το ιστορικό της διαφοράς και η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

19 Στις 23 Μαρτίου 2007 η Επιτροπή απηύθυνε στην Πολωνία έγγραφο οχλήσεως με το οποίο επισήμανε ότι ο νόμος περί γεωλογίας και ορυχείων δεν ήταν σύμφωνος με τα άρθρα 2, παράγραφος 2, 3, παράγραφος 1, και 5, σημεία 1 και 2, της οδηγίας 94/22.

20 Η Πολωνία απάντησε στο έγγραφο οχλήσεως με το από 23 Μαΐου 2007 έγγραφο, υποστηρίζοντας κατ' ουσίαν ότι είχε μεταφέρει ορθώς την οδηγία 94/22 στο εθνικό της δίκαιο.

21 Στις 31 Ιανουαρίου 2008 η Επιτροπή απηύθυνε στη Δημοκρατία της Πολωνίας αιτιολογημένη γνώμη, εμμένοντας στο σύνολο των αιτιάσεων που είχε διατυπώσει με το έγγραφο οχλήσεως.

22 Με το από 20 Μαρτίου 2008 έγγραφο, η Δημοκρατία της Πολωνίας, χωρίς να αμφισβητήσει το βάσιμο των αιτιάσεων που διατυπώθηκαν με την αιτιολογημένη γνώμη, ζήτησε την περάτωση της διαδικασίας παραβάσεως επισημαίνοντας ότι στο πλαίσιο της διαδικασίας για την κατάρτιση του νέου νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων «απαλείφθηκαν οι παραβάσεις» και καταργήθηκαν «οι διατάξεις ως προς τις οποίες είχε εκφράσει αμφιβολίες η Επιτροπή». Επιπλέον, το εν λόγω κράτος μέλος ενημέρωσε την Επιτροπή ότι επρόκειτο να της υποβάλει χρονοδιάγραμμα σχετικά με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έως τα τέλη Ιουνίου 2008.

23 Με το από 27 Απριλίου 2010 έγγραφο η Δημοκρατία της Πολωνίας ενημέρωσε την Επιτροπή ότι το προαναφερθέν νομοσχέδιο είχε κατατεθεί στο πολωνικό Κοινοβούλιο στις 18 Νοεμβρίου 2008, πλην όμως δεν κατέστη δυνατή η ψήφισή του κατά τη διάρκεια του 2009, και ότι ο νέος νόμος θα αποστελλόταν στην Επιτροπή αμέσως μετά την ψήφισή του.

24 Υπό αυτές τις περιστάσεις η Επιτροπή άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

Επί της προσφυγής

Επί του παραδεκτού

25 Η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι η προσφυγή λόγω παραβάσεως είναι απαράδεκτη λόγω του ότι οι αιτιάσεις που προβλήθηκαν με το δικόγραφο της προσφυγής δεν ταυτίζονται με τις αιτιάσεις που διατυπώθηκαν κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία.

26 Η Επιτροπή ανταπαντά ότι το αντικείμενο της προσφυγής και οι αιτιάσεις που προέβαλε κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία ταυτίζονται με τις αιτιάσεις που αποτελούν τη βάση της προσφυγής. Τα χωρία της προσφυγής στα οποία παραπέμπει η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν περιέχουν νέες αιτιάσεις αλλά λεπτομερέστερη νομική ανάλυση προς στήριξη των αιτιάσεων που η Επιτροπή είχε ήδη προβάλει με την αιτιολογημένη γνώμη.

27 Προσθέτει ότι, εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το δικόγραφο περιέχει νέες αιτιάσεις, μόνον αυτές θα μπορούσαν να απορριφθούν ως απαράδεκτες και όχι το σύνολο των αιτιάσεων που έχουν προβληθεί με το εν λόγω δικόγραφο.

28 Πριν εξετασθούν οι λόγοι απαραδέκτου που έχει προβάλει η Δημοκρατία της Πολωνίας, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, σκοπός της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας είναι να παρασχεθεί στο οικείο κράτος μέλος η δυνατότητα, αφενός, να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το δίκαιο της Ένωσης και, αφετέρου, να προβάλει λυσιτελώς τους αμυντικούς του ισχυρισμούς κατά των αιτιάσεων που έχει διατυπώσει η Επιτροπή. Συνεπώς, το αντικείμενο της προσφυγής που ασκείται κατ' εφαρμογή του άρθρου 258 ΣΛΕΕ οριοθετείται από την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία την οποία προβλέπει η διάταξη

αυτή. Ως εκ τούτου, το δικόγραφο της προσφυγής δεν μπορεί να στηρίζεται σε αιτιάσεις διαφορετικές από εκείνες που διατυπώθηκαν κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 10ης Μαΐου 2001, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, Συλλογή 2001, σ. I-3463, σκέψη 23, και απόφαση της 15ης Μαρτίου 2012, C-340/10, Επιτροπή κατά Κύπρου, σκέψη 21). Συγκεκριμένα, η προσφυγή πρέπει να στηρίζεται στους ίδιους λόγους και ισχυρισμούς με αυτούς που έχουν προβληθεί με την αιτιολογημένη γνώμη (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 3ης Μαρτίου 2011, C-50/09, Συλλογή 2011, σ. I-873, σκέψη 93), η οποία πρέπει να εκθέτει με λογική πληρότητα και λεπτομερώς τους λόγους που οδήγησαν την Επιτροπή να σχηματίσει την πεποίθηση ότι το οικείο κράτος μέλος παρέβη υποχρέωση που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2008, C-274/07, Επιτροπή κατά Λιθουανίας, Συλλογή 2008, σ. I-7117, σκέψη 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

29 Η επιταγή αυτή όμως δεν φθάνει μέχρι του σημείου να επιβάλλει, σε κάθε περίπτωση, πλήρη σύμπτωση μεταξύ των εθνικών διατάξεων που μνημονεύονται στην αιτιολογημένη γνώμη και εκείνων που διαλαμβάνονται στην προσφυγή (βλ. αποφάσεις της 10ης Σεπτεμβρίου 1996, C-11/95, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1996, σ. I-4115, σκέψη 74, και απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2008, C-283/07, Επιτροπή κατά Ιταλίας, σκέψη 22).

30 Εντούτοις, στην περίπτωση που η Επιτροπή δεν έχει επισημάνει, κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, ότι το αντικείμενο της διαδικασίας αυτής, ήτοι η παράβαση που καταλογίζεται στο οικείο κράτος μέλος, εκτείνεται πέραν των εθνικών διατάξεων που έχουν παρατεθεί στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας, η προσφυγή, στον βαθμό που αφορά άλλες εθνικές διατάξεις πλην των ρητώς μνημονευθεισών κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, είναι απαράδεκτη (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 1984, 166/82, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1984, σ. I-459, σκέψεις 19 έως 22, και απόφαση της 22ας Ιουνίου 1993, C-243/89, Επιτροπή κατά Δανίας, Συλλογή 1993, σ. I-3353, σκέψεις 15 έως 17). Πράγματι, στην περίπτωση αυτή, διαπιστώνεται ότι οι λόγοι της φερόμενης παραβάσεως και, ως εκ τούτου, η βάση της προσφυγής διευρύνθηκαν χωρίς να παρασχεθεί στο οικείο κράτος, συναφώς, η δυνατότητα, αφενός, να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, και, αφετέρου, να προβάλει λυσιτελώς τους αμυντικούς του ισχυρισμούς κατά των αιτιάσεων της Επιτροπής.

Επί του πρώτου ισχυρισμού της προσφυγής

– Επιχειρήματα των διαδίκων

31 Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό της προσφυγής σχετικά με την παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 94/22, η Επιτροπή διαπιστώνει την ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων όσον αφορά, αφενός, την πρόσβαση στις δραστηριότητες της αναζητήσεως, της εξερευνήσεως και της παραγωγής υδρογονανθράκων και, αφετέρου, την άσκηση των δραστηριοτήτων αυτών. Διατείνεται, μεταξύ άλλων, ότι το προβλεπόμενο από το άρθρο 47, παράγραφος 3, του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων αποκλειστικό δικαίωμα δωρεάν χρήσεως γεωλογικών πληροφοριών από φορέα που έχει πραγματοποιήσει γεωλογικές εργασίες βάσει διοικητικής άδειας εξερευνήσεως κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, σε συνδυασμό με την απαίτηση του άρθρου 20, παράγραφος 2, σημείο 1, του ίδιου νόμου, να αποδεικνύεται το δικαίωμα χρήσεως της γεωλογικής τεκμηριώσεως στην αίτηση χορηγήσεως διοικητικής άδειας εκμεταλλεύσεως, είναι αντίθετο προς την αρχή της άνευ διακρίσεων προσβάσεως όλων των ενδιαφερόμενων φορέων στις δραστηριότητες παραγωγής υδρογονανθράκων.

32 Η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι η εν λόγω αιτίαση προβλήθηκε για πρώτη φορά κατά το στάδιο της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου και ότι, κατά συνέπεια, είναι απαράδεκτη.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

33 Μολονότι αληθεύει ότι στην αιτιολογημένη γνώμη η Επιτροπή υποστήριξε, κατ' ουσία, ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν διασφαλίζει την άνευ διακρίσεων πρόσβαση σε δραστηριότητες αναζητήσεως, εξερευνήσεως και παραγωγής, στον βαθμό που, με το άρθρο 20, παράγραφος 2, σημείο 1, του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων, επιβάλλει σε όσους ζητούν διοικητική άδεια παραγωγής ορυκτών την υποχρέωση να αποδεικνύουν το δικαίωμα χρήσεως της γεωλογικής τεκμηριώσεως, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η υποχρέωση αυτή βασίζεται στην προκείμενη ότι, δυνάμει του άρθρου 47, παράγραφος 3, του ίδιου νόμου, δικαίωμα δωρεάν χρήσεως της προαναφερθείσας τεκμηριώσεως έχει ο φορέας που πραγματοποίησε γεωλογικές εργασίες βάσει διοικητικής άδειας εξερευνήσεως κοιτασμάτων υδρογονανθράκων.

34 Επομένως, η παραπομπή που κάνει το εισαγωγικό δικόγραφο της δίκης στη δεύτερη από τις προαναφερθείσες διατάξεις του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά αιτίαση την οποία έχει ήδη προβάλει η Επιτροπή με την αιτιολογημένη της γνώμη.

35 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση απαραδέκτου που πρότεινε η Δημοκρατία της Πολωνίας όσον αφορά την πρώτη αιτίαση της προσφυγής.

Επί της δεύτερης αιτιάσεως της προσφυγής

– Επιχειρήματα των διαδίκων

36 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση της προσφυγής σχετικά με την παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 94/22, η Επιτροπή προσάπτει στη Δημοκρατία της Πολωνίας, μεταξύ άλλων, ότι δεν προέβλεψε, όσον αφορά τη χορήγηση της άδειας που προβλέπει το άρθρο 1, σημείο 3, της εν λόγω οδηγίας, ότι το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως ορυχείου και η διοικητική άδεια πρέπει να χορηγούνται κατόπιν διαγωνισμού και βάσει όρων που να εξασφαλίζουν την άνευ διακρίσεων χορήγηση της άδειας. Επιπλέον, η προτεραιότητα που αναγνωρίζει το άρθρο 12 του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων στον φορέα του δικαιώματος χρήσεως της γεωλογικής τεκμηριώσεως επίσης αντιβαίνει προς την απαίτηση περί διεξαγωγής διαγωνισμού. Εξάλλου, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το άρθρο 52 του νόμου περί ελεύθερης ασκήσεως οικονομικών δραστηριοτήτων προβλέπει τη διεξαγωγή διαγωνισμού μόνον σε περίπτωση που ο αριθμός των επιχειρήσεων οι οποίες πληρούν τις προϋποθέσεις χορηγήσεως της αδείας και έχουν τα εχέγγυα ότι θα ασκήσουν ορθώς τη δραστηριότητα που καλύπτει η διοικητική άδεια υπερβαίνει τον αριθμό των διοικητικών αδειών που πρόκειται να χορηγηθούν.

37 Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει, στο δικόγραφο της προσφυγής της, ότι δυνάμει του άρθρου 53, παράγραφος 4, του εν λόγω νόμου, οι προσφορές πρέπει να υποβάλλονται στην πολωνική γλώσσα, γεγονός που είναι αντίθετο προς την αρχή κατά την οποία πρέπει να παρέχεται σε όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς η δυνατότητα να υποβάλλουν αιτήσεις χορηγήσεως άδειας ασκήσεως δραστηριοτήτων αναζητήσεως, εξερευνήσεως και παραγωγής υδρογονανθράκων. Εντούτοις, η Επιτροπή, με το υπόμνημα απαντήσεώς της, παραιτήθηκε από την εν λόγω αιτίαση.

38 Η Δημοκρατία της Πολωνίας διατείνεται ότι οι εν λόγω αιτιάσεις είναι απαράδεκτες, καθότι προβλήθηκαν για πρώτη φορά κατά το στάδιο της ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασίας.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

39 Όσον αφορά την αιτίαση ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν προέβλεψε, όσον αφορά τη χορήγηση της άδειας του άρθρου 1, σημείο 3, της οδηγίας 94/22, ότι το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως ορυχείου και η διοικητική άδεια πρέπει να χορηγούνται κατόπιν διαγωνισμού και βάσει όρων που να εξασφαλίζουν

την άνευ διακρίσεων χορήγηση διοικητικής άδειας, αρκεί να επισημανθεί ότι η εν λόγω αιτίαση είχε περιληφθεί ήδη στην αιτιολογημένη γνώμη. Επομένως, η συγκεκριμένη αιτίαση προβάλλεται παραδεκτώς στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

40 Αντιθέτως, δεν περιελήφθη στην αιτιολογημένη γνώμη η αιτίαση ότι η προτεραιότητα που αναγνωρίζει το άρθρο 12 του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων στον φορέα του δικαιώματος χρήσεως της γεωλογικής τεκμηριώσεως προσκρούει στην απαίτηση περί διεξαγωγής διαγωνισμού. Επομένως, η συγκεκριμένη αιτίαση είναι απαράδεκτη.

41 Όσον αφορά την αιτίαση ότι το άρθρο 52 του νόμου περί ελεύθερης ασκήσεως οικονομικών δραστηριοτήτων προβλέπει τη διεξαγωγή διαγωνισμού μόνον σε περίπτωση που ο αριθμός των επιχειρήσεων οι οποίες πληρούν τις προϋποθέσεις χορηγήσεως αδείας και έχουν τα εχέγγυα ότι θα ασκήσουν ορθώς τη δραστηριότητα που καλύπτει η διοικητική άδεια υπερβαίνει τον αριθμό των διοικητικών αδειών που πρόκειται να χορηγηθούν, ούτε η αιτίαση αυτή περιελήφθη στην αιτιολογημένη γνώμη. Κατά συνέπεια, η εν λόγω αιτίαση είναι απαράδεκτη.

42 Όσον αφορά την αιτίαση που αφορά την απαίτηση περί υποβολής των προσφορών στην πολωνική γλώσσα, την οποία επιβάλλει το άρθρο 53, παράγραφος 4, του νόμου περί ελεύθερης ασκήσεως οικονομικών δραστηριοτήτων, παρέλκει η εξέτασή της, δεδομένου ότι η Επιτροπή παραιτήθηκε από αυτήν.

Επί του τρίτου ισχυρισμού της προσφυγής

– Επιχειρήματα των διαδίκων

43 Όσον αφορά τον τρίτο ισχυρισμό της προσφυγής σχετικά με την παράβαση του άρθρου 5, σημεία 1 και 2, της οδηγίας 94/22, η Επιτροπή υποστηρίζει, συγκεκριμένα, ότι η πολωνική ρύθμιση δεν έχει μεταφέρει ορθώς στην εσωτερική έννομη τάξη την απαίτηση περί δημοσιεύσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* των κριτηρίων αξιολογήσεως κατά το σημείο 1 του προαναφερθέντος άρθρου. Στο δικόγραφο της προσφυγής της, η Επιτροπή προσάπτει στη Δημοκρατία της Πολωνίας ότι εντάσσει στην ίδια λογική, αφενός, το σχετικό με την τεχνική και οικονομική ικανότητα του διαγωνιζόμενου κριτήριο και το κριτήριο που αφορά την έκταση των γεωλογικών εργασιών και τη χρησιμοποιούμενη στο πλαίσιό τους τεχνολογία, και, αφετέρου, το ύψος του προτεινόμενου ανταλλάγματος για την παραχώρηση του δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου. Η Επιτροπή απέσυρε τη συγκεκριμένη αιτίαση κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

44 Η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι οι εν λόγω αιτιάσεις είναι απαράδεκτες, καθόσον δεν προβλήθηκαν με την αιτιολογική γνώμη.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

45 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση ότι η πολωνική ρύθμιση δεν έχει μεταφέρει ορθώς την απαίτηση περί δημοσιεύσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* των κριτηρίων αξιολογήσεως κατά το άρθρο 5, σημείο 1, της οδηγίας 94/22, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εν λόγω αιτίαση μνημονεύθηκε στην αιτιολογική γνώμη. Επομένως, είναι παραδεκτή.

46 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση μνεία της οποίας έγινε στη σκέψη 43 της παρούσας αποφάσεως, παρέλκει η εξέτασή της, διότι η Επιτροπή την απέσυρε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

Επί της ουσίας

Επί του πρώτου ισχυρισμού της προσφυγής

47 Ο πρώτος ισχυρισμός, ο οποίος αφορά την παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 94/22, αποτελείται από δύο σκέλη.

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου ισχυρισμού

– Επιχειρήματα των διαδίκων

48 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου ισχυρισμού, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η πολωνική ρύθμιση, και ειδικότερα η απαίτηση του άρθρου 18, παράγραφος 1, σημείο 2, στοιχείο β', του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων να αναγράφεται στην αίτηση χορηγήσεως διοικητικής άδειας ο αριθμός εγγραφής στο μητρώο εταιριών ή στο μητρώο οικονομικών δραστηριοτήτων στην Πολωνία, εισάγει δυσμενείς διακρίσεις όσον αφορά την πρόσβαση στη διαδικασία χορηγήσεως διοικητικής άδειας αυτή καθεαυτήν εις βάρος των εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη φορέων, οι οποίοι μπορούν να υποβάλουν αίτηση χορηγήσεως διοικητικής άδειας μόνον εφόσον η επιχείρησή τους είναι καταχωρισμένη στα μητρώα της Πολωνίας.

49 Η Δημοκρατία της Πολωνίας ανταπαντά ότι η σχετική με την έδρα υποχρέωση, η οποία ισχύει στο στάδιο της αιτήσεως χορηγήσεως διοικητικής αδείας, δεν παρακωλύει την άσκηση της συγκεκριμένης οικονομικής δραστηριότητας, διότι το ως άνω στάδιο αφορά τον έλεγχο της πληρώσεως από τον οικονομικό φορέα των τυπικών απαιτήσεων και καταλήγει συνήθως στη χορήγηση της διοικητικής άδειας.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

50 Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 94/22, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν χωρίς διακρίσεις τόσο την πρόσβαση των φορέων στην άσκηση δραστηριοτήτων αναζητήσεως, εξερευνήσεως και εκμεταλλεύσεως υδρογονανθράκων όσο και την άσκηση των εν λόγω δραστηριοτήτων στις περιοχές στις οποίες έχει επιτραπεί η άσκηση αυτή.

51 Στον βαθμό που το άρθρο 18, παράγραφος 1, σημείο 2, στοιχείο β', του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων επιβάλλει σε όσους οικονομικούς φορείς είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη και επιθυμούν διοικητική άδεια αναζητήσεως, εξερευνήσεως ή εκμεταλλεύσεως υδρογονανθράκων στην Πολωνία να έχουν έδρα ή εγκατάσταση στην πολωνική επικράτεια πριν ακόμη τους χορηγηθεί η διοικητική άδεια, καθιστά δυσχερέστερη την πρόσβαση των εν λόγω οικονομικών φορέων στη συγκεκριμένη οικονομική δραστηριότητα σε σχέση με όσους οικονομικούς φορείς έχουν την κύρια εγκατάστασή τους στην Πολωνία. Ειδικότερα, η εν λόγω διάταξη απαιτεί από τον οικονομικό φορέα που ζητεί να του χορηγηθεί διοικητική άδεια να προβεί σε, ενδεχομένως σημαντικές, επενδύσεις, μολονότι δεν είναι βέβαιο ότι θα του χορηγηθεί η εν λόγω άδεια.

52 Επομένως, το άρθρο 18, παράγραφος 1, σημείο 2, στοιχείο β', του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων αντιβαίνει στο άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 94/22.

53 Εντούτοις, δεν είναι ικανή να αναιρέσει τη διαπίστωση της προηγούμενης σκέψεως η περίσταση την οποία επικαλείται η Δημοκρατία της Πολωνίας ότι η χορήγηση διοικητικής άδειας αναφορικά με συγκεκριμένη περιοχή εξαρτάται από το κατά πόσον ο αιτών την άδεια πληροί ορισμένες τυπικές απλώς και μόνον προϋποθέσεις και ότι έπεται κατά κανόνα της εκ μέρους του αποκτήσεως του δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου στην προαναφερθείσα περιοχή. Πράγματι, αφενός, δεν μπορεί

να εκλαμβάνεται ως δεδομένο ότι ο αιτών θα πληροί εν πάση περιπτώσει τις προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η χορήγηση της διοικητικής άδειας και, αφετέρου, το ίδιο το κράτος μέλος αναγνώρισε ότι σε μία περίπτωση δεν χορηγήθηκε τέτοια άδεια.

54 Επομένως, το πρώτο σκέλος του πρώτου ισχυρισμού είναι βάσιμο.

Επί του δευτέρου σκέλους του πρώτου ισχυρισμού

– Επιχειρήματα των διαδίκων

55 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου ισχυρισμού, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο αποκλειστικός χαρακτήρας του δικαιώματος δωρεάν χρήσεως των γεωλογικών πληροφοριών από φορέα που έχει πραγματοποιήσει γεωλογικές εργασίες βάσει διοικητικής άδειας εξερευνήσεως κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 47, παράγραφος 3, του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων, σε συνδυασμό με την απαίτηση του άρθρου 20, παράγραφος 2, σημείο 1, του ίδιου νόμου, να αποδεικνύεται στην αίτηση χορηγήσεως διοικητικής άδειας εκμεταλλεύσεως το δικαίωμα χρήσεως της γεωλογικής τεκμηριώσεως, προσκρούουν στην αρχή της άνευ διακρίσεων προσβάσεως όλων των ενδιαφερόμενων φορέων στις δραστηριότητες παραγωγής υδρογονανθράκων. Ειδικότερα, ο φορέας στον οποίο είχε χορηγηθεί στο παρελθόν διοικητική άδεια εξερευνήσεως κοιτασμάτων υδρογονανθράκων περιέρχεται σε ευνοϊκότερη θέση σε σχέση με άλλους φορείς οι οποίοι ζητούν να τους χορηγηθεί διοικητική άδεια παραγωγής.

56 Συναφώς, η Δημοκρατία της Πολωνίας διατείνεται ότι το πολωνικό δίκαιο διασφαλίζει την ισότιμη και άνευ διακρίσεων πρόσβαση όλων των ενδιαφερόμενων φορέων στην απόκτηση αδειών σχετικά με εργασίες αναζητήσεως και εξερευνήσεως υδρογονανθράκων. Επομένως, κάθε φορέας έχει τη δυνατότητα να πραγματοποιεί μελέτη κοιτασμάτων ορυκτών καταρτίζοντας την αντίστοιχη γεωλογική τεκμηρίωση και, κατά συνέπεια, να αποκτά αποκλειστικό δικαίωμα χρήσεως των γεωλογικών πληροφοριών.

57 Οι εφαρμοστέες στην Πολωνία διατάξεις οι οποίες ρυθμίζουν το σχετικό με τις γεωλογικές πληροφορίες δικαίωμα και παρέχουν το δικαίωμα χρήσεως των πληροφοριών αυτών στους φορείς που υποβλήθηκαν σε έξοδα για την απόκτησή τους βασίζονται σε μία από τις θεμελιώδεις αρχές του πολωνικού δικαίου και του δικαίου της Ένωσης, ήτοι στην προστασία της ιδιοκτησίας και των λοιπών περιουσιακών δικαιωμάτων.

58 Κατά τη Δημοκρατία της Πολωνίας, το άρθρο 47, παράγραφος 3, του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων μεταφέρει στην πολωνική έννομη τάξη το άρθρο 3, παράγραφος 5, στοιχείο β', της οδηγίας 94/22, το οποίο προβλέπει ότι δεν θεωρείται ως χορήγηση αδείας κατά την έννοια της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου 3, η χορήγηση άδειας σε φορέα που είναι κάτοχος άλλου είδους άδειας, σε περίπτωση που η κατοχή της δεύτερης συνεπάγεται δικαίωμα χορηγήσεως της εν λόγω άδειας.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

59 Επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, κατά τα άρθρα 10, παράγραφος 1, και 11, παράγραφος 2, του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων, η παραχώρηση δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου που καλύπτει την αναζήτηση, την εξερεύνηση ή την παραγωγή φυσικού αερίου, πετρελαίου και των φυσικών τους παραγώγων καθώς και μεθανίου πραγματοποιείται, με την επιφύλαξη του άρθρου 12, παράγραφος 1, του ίδιου νόμου, κατόπιν διαγωνιστικής διαδικασίας και διά της συνάψεως συμβάσεως έναντι ανταλλάγματος, υπό τον όρο βεβαίως ότι έχει εκδοθεί η σχετική διοικητική άδεια.

60 Πάντως, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 81 των προτάσεών του, από τον συνδυασμό των άρθρων 47, παράγραφος 3, και 20, παράγραφος 2, σημείο 1, του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων, προκύπτει ότι στον ενδιαφερόμενο φορέα στον οποίο έχει παραχωρηθεί κατόπιν διαγωνισμού δικαίωμα εκμεταλλεύσεως ορυχείου που καλύπτει την παραγωγή υδρογονανθράκων δεν είναι δυνατό, κατά τη διάρκεια της πενταετούς περιόδου ισχύος του αποκλειστικού δικαιώματος χρήσεως της γεωλογικής τεκμηριώσεως, να χορηγηθεί διοικητική άδεια παραγωγής αν ο φορέας που πραγματοποίησε προηγουμένως τις γεωλογικές εργασίες και, ως εκ τούτου, έχει το αποκλειστικό δικαίωμα χρήσεως της γεωλογικής τεκμηριώσεως δεν έχει θέσει την τεκμηρίωση αυτή στη διάθεση του πρώτου φορέα.

61 Επομένως, το επίμαχο καθεστώς, λαμβανομένης υπόψη της πλεονεκτικής μεταχειρίσεως που επιφυλάσσει, για χρονική περίοδο πέντε ετών, στον φορέα που έχει ήδη ασκήσει δραστηριότητες αναζητήσεως και εξερευνήσεως, καθιστά, εν πάση περιπτώσει, δυσχερέστερη ή και αδύνατη την απόκτηση άδειας παραγωγής υδρογονανθράκων από φορέα που δεν έχει προβεί ούτε σε αναζήτηση ούτε σε εξερεύνηση τέτοιου είδους κοιτασμάτων.

62 Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αναιρεθεί από το επιχείρημα της Δημοκρατίας της Πολωνίας ότι η προβλεπόμενη από την εθνική νομοθεσία άδεια περιλαμβάνει τόσο τη διοικητική άδεια αναζητήσεως και εξερευνήσεως όσο και τη διοικητική άδεια παραγωγής.

63 Επιπλέον, μολονότι δεν απαγορεύεται στα κράτη μέλη να παρέχουν ορισμένου είδους αντιστάθμισμα στον φορέα που υποβλήθηκε σε έξοδα για την κατάρτιση της γεωλογικής τεκμηριώσεως στο πλαίσιο δραστηριοτήτων αναζητήσεως και εξερευνήσεως, το αντιστάθμισμα αυτό δεν μπορεί να έχει τη μορφή που προβλέπει ο νόμος περί γεωλογίας και ορυχείων, διότι διαφορετικά θα παραβιαζόταν ο προβλεπόμενος στο άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 94/22 κανόνας της άνευ διακρίσεων προσβάσεως όλων των φορέων στις δραστηριότητες, ιδίως, της εκμεταλλεύσεως υδρογονανθράκων.

64 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του πρώτου ισχυρισμού είναι βάσιμο.

65 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, ο πρώτος ισχυρισμός που προέβαλε η Επιτροπή προς στήριξη της προσφυγής της πρέπει να γίνει δεκτός.

Επί του δεύτερου ισχυρισμού της προσφυγής

66 Ο δεύτερος ισχυρισμός της προσφυγής, ο οποίος αφορά την παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 94/22, αποτελείται πλέον μόνον από δύο σκέλη.

Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου ισχυρισμού

– Επιχειρήματα των διαδίκων

67 Με το πρώτο σκέλος του δεύτερου ισχυρισμού, η Επιτροπή διατείνεται ότι οι διατάξεις του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων δεν διασφαλίζουν ότι θα διεξάγεται σε όλες τις περιπτώσεις η διαγωνιστική διαδικασία που έχει καθοριστεί σύμφωνα με τις αρχές του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 94/22 για την απόκτηση άδειας αναζητήσεως, εξερευνήσεως και παραγωγής υδρογονανθράκων.

68 Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί την επιλογή της Δημοκρατίας της Πολωνίας να προβλέψει τη χορήγηση δύο αδειών στη θέση της άδειας που προβλέπει το άρθρο 1, σημείο 3, της οδηγίας 94/22, και ειδικότερα, αφενός, την υποχρέωση παραχωρήσεως δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου και, αφετέρου, την υποχρέωση χορηγήσεως διοικητικής άδειας. Εν προκειμένω, όμως, τα ως άνω δύο δικαιώματα πρέπει να αποκτώνται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 3,

παράγραφος 2, της οδηγίας 94/22 και βάσει όρων που να διασφαλίζουν την άνευ διακρίσεων χορήγηση άδειας. Εντούτοις, μόνον το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως ορυχείου παραχωρείται κατόπιν διαγωνισμού, ενώ η διοικητική άδεια χορηγείται βάσει δικαιολογητικών.

69 Η Δημοκρατία της Πολωνίας υπενθυμίζει ότι στο πλαίσιο του συστήματος που καθιερώνει ο νόμος περί γεωλογίας και ορυχείων η άδεια κατά την έννοια του άρθρου 1, σημείο 3, της οδηγίας 94/22 αποτελείται συγχρόνως από την παραχώρηση του δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου και από τη διοικητική άδεια.

70 Οποιοσδήποτε φορέας μπορεί να ζητήσει την παραχώρηση δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου, πράγμα που καθιστά πιθανή τη χορήγηση διοικητικής άδειας. Όλες οι προσφορές που υποβάλλονται στο πλαίσιο διαγωνισμού για την παραχώρηση δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου αξιολογούνται βάσει αντικειμενικών και μη εισαγόντων διακρίσεις κριτηρίων.

71 Κατά τη Δημοκρατία της Πολωνίας, το γεγονός ότι, στην πράξη, μόνον ένας φορέας γίνεται δεκτός στην τυπική διοικητική διαδικασία για τη χορήγηση της διοικητικής άδειας, ήτοι ο φορέας του οποίου η προσφορά έχει κριθεί ως η καλύτερη και, ως εκ τούτου, επελέγη κατόπιν διαγωνισμού για την παραχώρηση δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου, επιβεβαιώνει ότι η χορήγηση της διοικητικής άδειας εξαρτάται από την έκβαση του διαγωνισμού για την παραχώρηση δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου. Επομένως, το εθνικό νομοθέτημα, συνολικώς εξεταζόμενο, εκπληρώνει τον σκοπό της οδηγίας 94/22, ο οποίος συνίσταται στην κατόπιν διαγωνισμού χορήγηση της διοικητικής άδειας στον φορέα ο οποίος υπέβαλε την καλύτερη προσφορά που αξιολογήθηκε βάσει διαφανών και μη εισαγόντων διακρίσεις κριτηρίων.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

72 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 94/22, τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες διατάξεις ώστε οι άδειες να χορηγούνται σύμφωνα με διαδικασία κατά την οποία όλοι οι ενδιαφερόμενοι φορείς μπορούν να υποβάλουν αίτηση σύμφωνα με τις παραγράφους 2 ή 3 του εν λόγω άρθρου.

73 Δεν αμφισβητείται ότι, σύμφωνα με την εθνική διαδικασία που προβλέπει ο νόμος περί γεωλογίας και ορυχείων, η άδεια ασκήσεως του αποκλειστικού δικαιώματος αναζητήσεως, εξερευνήσεως ή παραγωγής υδρογονανθράκων σε γεωγραφική περιοχή, κατά την έννοια του άρθρου 1, σημείο 3, της οδηγίας 94/22, αποτελείται συγχρόνως από το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως ορυχείου και από τη διοικητική άδεια.

74 Όμως, το γεγονός ότι μόνον το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως ορυχείου παραχωρείται κατόπιν διαγωνισμού, ενώ η χορήγηση της διοικητικής άδειας στον φορέα στον οποίο παραχωρήθηκε το προαναφερθέν δικαίωμα εξαρτάται απλώς και μόνον από την πλήρωση ορισμένων τυπικών προϋποθέσεων, δεν είναι αυτό καθεαυτό ασυμβίβαστο προς το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 94/22. Ειδικότερα, δεν αποκλείεται καταρχήν το ενδεχόμενο το εν λόγω σύστημα να μπορεί να διασφαλίσει ότι «οι άδειες χορηγούνται σύμφωνα με διαδικασία κατά την οποία όλοι οι ενδιαφερόμενοι φορείς μπορούν να υποβάλουν αίτηση», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας. Τούτο θα ίσχυε ιδίως σε περίπτωση κατά την οποία όλοι οι ενδιαφερόμενοι φορείς θα μπορούσαν να υποβάλουν αιτήσεις για την παραχώρηση του δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου υπό ισότιμους όρους, η δε χορήγηση της διοικητικής άδειας στον διαγωνιζόμενο στον οποίο θα παραχωρούνταν τελικώς το δικαίωμα αυτό θα υπέκειτο αποκλειστικώς και μόνον σε απαιτήσεις οι οποίες δεν θα συνεπάγονταν αξιολόγηση του περιεχομένου των αιτήσεων, κατά την έννοια του άρθρου 5, σημείο 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 94/22.

75 Επομένως, το πρώτο σκέλος του δεύτερου ισχυρισμού είναι αβάσιμο.

Επί του δεύτερου σκέλους του δεύτερου ισχυρισμού

– Επιχειρήματα των διαδίκων

76 Με το δεύτερο σκέλος του δεύτερου ισχυρισμού, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι σχετικές προκηρύξεις δημοσιεύονται απλώς στην *Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej* (Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Πολωνίας), και όχι στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, όπως επιτάσσει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 94/22, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, αυτής.

77 Η Δημοκρατία της Πολωνίας επισημαίνει ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, η προκήρυξη διαγωνισμού για την παραχώρηση δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου που καλύπτει την αναζήτηση, την εξερεύνηση ή την παραγωγή φυσικού αερίου, πετρελαίου και των φυσικών τους παραγώγων καθώς και μεθανίου δημοσιεύεται και στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

78 Δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 94/22, στο οποίο παραπέμπει η παράγραφος 1 του ίδιου άρθρου, η διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας όλοι οι ενδιαφερόμενοι φορείς μπορούν να υποβάλλουν αιτήσεις χορηγήσεως άδειας κινείται είτε με πρωτοβουλία των αρμόδιων αρχών, μέσω προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, είτε μέσω δημοσιεύσεως προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* μετά από υποβολή αιτήσεως από φορέα.

79 Δεν αμφισβητείται ότι στο πλαίσιο της πολωνικής έννομης τάξεως τηρείται η εν λόγω απαίτηση δημοσιεύσεως όσον αφορά την κατόπιν διαγωνισμού παραχώρηση δικαιώματος εκμεταλλεύσεως ορυχείου.

80 Όμως, το γεγονός ότι δεν προβλέπεται δημοσίευση προκηρύξεως στην περίπτωση της διαδικασίας χορηγήσεως διοικητικής άδειας δεν είναι αυτό καθεαυτό αντίθετο προς το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 94/22 ούτε, κατά συνέπεια, προς την παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου, για τους λόγους που προαναφέρθηκαν στο πλαίσιο εξετάσεως του πρώτου σκέλους της δεύτερης αιτιάσεως.

81 Επομένως, το δεύτερο σκέλος της δεύτερης αιτιάσεως δεν είναι βάσιμο και, ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου ισχυρισμού της προσφυγής

82 Ο τρίτος ισχυρισμός, ο οποίος αφορά την παράβαση του άρθρου 5, σημείων 1 και 2, της οδηγίας 94/22, υποδιαιρείται πλέον σε τρία σκέλη.

Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου ισχυρισμού

– Επιχειρήματα των διαδίκων

83 Με το πρώτο σκέλος του τρίτου ισχυρισμού, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το άρθρο 17 του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων είναι αντίθετο προς το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 94/22, στον βαθμό που προβλέπει ότι η χορήγηση της διοικητικής άδειας είναι δυνατό να εξαρτάται από την κατάθεση εγγυήσεως ικανής να αντισταθμίσει τις αρνητικές συνέπειες που ενδέχεται να απορρέουν από την άσκηση των καλυπτόμενων από την εν λόγω άδεια δραστηριοτήτων, υπό τον όρο ότι τούτο

δικαιολογείται από ιδιαιτέρως σημαντικό συμφέρον του Δημοσίου ή του κοινού και, ιδίως, από συμφέρον συναρτώμενο προς την προστασία του περιβάλλοντος. Εξάλλου, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η εξάρτηση της χορηγήσεως διοικητικής άδειας από την κατάθεση εγγυήσεως δεν μπορεί να βασίζεται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, διάταξη η οποία δεν αφορά τη χορήγηση ή την άρνηση χορηγήσεως άδειας, αλλά μόνον την κατάσταση που υφίσταται κατά τον χρόνο χορηγήσεως της άδειας.

84 Η Δημοκρατία της Πολωνίας αντικρούει τη θέση της Επιτροπής υποστηρίζοντας ότι το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 94/22 επιτρέπει στην αρμόδια για τη χορήγηση διοικητικής άδειας εθνική αρχή να εξαρτήσει τη χορήγηση από την κατάθεση εγγυήσεως αν τούτο δικαιολογείται από ιδιαιτέρως σημαντικό συμφέρον του Δημοσίου, ειδικότερα δε από συμφέρον συναρτώμενο προς την προστασία του περιβάλλοντος.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

85 Κατά το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο α′, της οδηγίας 94/22, οι άδειες χορηγούνται βάσει κριτηρίων που αφορούν οπωσδήποτε τις τεχνικές και οικονομικές ικανότητες των φορέων.

86 Ομολογουμένως, το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο α′, της οδηγίας 94/22 δεν μνημονεύει την κατάθεση εγγυήσεως ως προϋπόθεση από την οποία να μπορεί να εξαρτηθεί η χορήγηση διοικητικής άδειας κατά την έννοια του άρθρου 17 του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων.

87 Εντούτοις, από τη συνδυασμένη ερμηνεία των άρθρων 5, σημείο 2, και 6, παράγραφος 1 και 2, της οδηγίας 94/22 προκύπτει ότι τα κράτη μέλη μπορούν, όπως προβλέπει το άρθρο 17 του νόμου περί γεωλογίας και ορυχείων, να εξαρτούν τη χορήγηση διοικητικής άδειας από την κατάθεση εγγυήσεως ικανής να αντισταθμίσει τις αρνητικές συνέπειες που ενδέχεται να απορρέουν από την άσκηση των καλυπτόμενων από την εν λόγω άδεια δραστηριοτήτων, εφόσον τούτο δικαιολογείται από ιδιαιτέρως σημαντικό συμφέρον του Δημοσίου ή του κοινού και, ιδίως, από συμφέρον συναρτώμενο προς την προστασία του περιβάλλοντος.

88 Επομένως, το πρώτο σκέλος του τρίτου ισχυρισμού είναι αβάσιμο.

Επί του δεύτερου σκέλους του τρίτου ισχυρισμού

– Επιχειρήματα των διαδίκων

89 Με το δεύτερο σκέλος του τρίτου ισχυρισμού, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η απαίτηση περί δημοσιεύσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* συγκεκριμένων κριτηρίων αναφορικά με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5, σημείο 1, της οδηγίας 94/22 στοιχεία δεν έχει μεταφερθεί κατά τρόπο ικανοποιητικό στην πολωνική έννομη τάξη.

90 Η Δημοκρατία της Πολωνίας αμφισβητεί ότι αθέτησε την υποχρέωση δημοσιεύσεως και σαφούς καθορισμού όλων των κριτηρίων αξιολογήσεως των προσφορών των ενδιαφερόμενων φορέων. Κατ' αυτήν, το άρθρο 2, σημείο 3, της αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου πληροί την εν λόγω υποχρέωση.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

91 Δυνάμει του άρθρου 5, σημείο 1, πέμπτο εδάφιο, της οδηγίας 94/22, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα κριτήρια βάσει των οποίων χορηγούνται οι άδειες καθορίζονται και δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* πριν από την έναρξη της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων.

92 Συναφώς, επιβάλλεται η επισήμανση ότι, όπως επισήμανε η Επιτροπή χωρίς να αντικρουσθεί από τη Δημοκρατία της Πολωνίας, το άρθρο 2, σημείο 3, της αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, που επικαλείται το προαναφερθέν κράτος μέλος, προβλέπει απλώς και μόνον ορισμένες κατηγορίες κριτηρίων βάσει των οποίων αξιολογείται ποια προσφορά είναι η πλέον συμφέρουσα. Εξάλλου, μολονότι, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, της προαναφερθείσας αποφάσεως προβλέπει τη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* προκηρύξεων διαγωνισμών οι οποίες περιέχουν, μεταξύ άλλων, κριτήρια αξιολογήσεως των προσφορών, διαπιστώνεται ότι, στην πράξη, η Πολωνική Κυβέρνηση έχει δημοσιεύσει στην Επίσημη Εφημερίδα απλώς κατηγορίες κριτηρίων αξιολογήσεως, παραπέμποντας, για τον ακριβή καθορισμό των εν λόγω κριτηρίων, στα «λεπτομερή τεύχη των όρων του διαγωνισμού για την παραχώρηση δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως ορυχείου προς τον σκοπό αναζητήσεως και εκμεταλλεύσεως κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου σε συγκεκριμένες ζώνες εκμεταλλεύσεως», τα οποία μπορούν να ζητηθούν από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος.

93 Εκ των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν έλαβε όλα τα κατάλληλα μέτρα για την ικανοποιητική μεταφορά του άρθρου 5, σημείο 1, της οδηγίας 94/22 στην πολωνική έννομη τάξη.

94 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του τρίτου ισχυρισμού είναι βάσιμο.

Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου ισχυρισμού

– Επιχειρήματα των διαδίκων

95 Με το τρίτο σκέλος του τρίτου ισχυρισμού, το οποίο αφορά την παράβαση του άρθρου 5, σημείο 2, της οδηγίας 94/22, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η πολωνική νομοθεσία δεν διασφαλίζει ότι το σύνολο των προϋποθέσεων και απαιτήσεων που αφορούν την άσκηση των δραστηριοτήτων που προβλέπει η οδηγία καθορίζονται και τίθενται στη διάθεση των ενδιαφερόμενων φορέων από την ημερομηνία από την οποία είναι δυνατή η υποβολή των αιτήσεων.

96 Η Δημοκρατία της Πολωνίας αμφισβητεί την εν λόγω αιτίαση της Επιτροπής, επισημαίνοντας απλώς ότι η πολωνική νομοθεσία επιβάλλει τη γνωστοποίηση όλων των απαραίτητων πληροφοριών στους ενδιαφερόμενους φορείς και ορίζει ότι η πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες πρέπει να είναι δυνατή σε συγκεκριμένο στάδιο της διαδικασίας, προβλέποντας συγχρόνως, σε όλως εξαιρετικές περιπτώσεις, τη δυνατότητα διευκρινίσεως ορισμένων όρων των πράξεων διοικητικής άδειας.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

97 Όπως προβλέπει το άρθρο 5, σημείο 2, της οδηγίας 94/22, οι σχετικές με την άσκηση ή την παύση της δραστηριότητας προϋποθέσεις και απαιτήσεις οι οποίες εφαρμόζονται σε κάθε τύπο αδείας δυνάμει νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων που ισχύουν κατά την ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων –είτε προβλέπονται από την άδεια είτε η εκ των προτέρων αποδοχή τους αποτελεί προϋπόθεση χορηγήσεώς της– καθορίζονται και τίθενται ανά πάσα στιγμή στη διάθεση των ενδιαφερόμενων φορέων. Στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α′, οι πληροφορίες αυτές μπορούν να τίθενται στη διάθεση των ενδιαφερομένων μόνον από την ημερομηνία από την οποία είναι δυνατή η υποβολή των αιτήσεων χορηγήσεως άδειας.

98 Μολονότι η Δημοκρατία της Πολωνίας αμφισβητεί το τρίτο σκέλος του τρίτου ισχυρισμού της Επιτροπής, δεν αντικρούει το επιχείρημα της δεύτερης ότι η πολωνική νομοθεσία δεν διασφαλίζει ότι το σύνολο των εν λόγω προϋποθέσεων και απαιτήσεων που αφορούν την άσκηση των δραστηριοτήτων που προβλέπει η οδηγία 94/22 θεσπίζονται και τίθενται πάντοτε στη διάθεση των ενδιαφερόμενων φορέων από την ημερομηνία από την οποία υποβάλλονται οι αιτήσεις.

99 Κατά συνέπεια, η εν λόγω νομοθεσία δεν είναι σύμφωνη με το άρθρο 5, σημείο 2, της οδηγίας 94/22.

100 Επομένως, το τρίτο σκέλος του τρίτου ισχυρισμού είναι βάσιμο.

101 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το πρώτο σκέλος του τρίτου ισχυρισμού που προέβαλε η Επιτροπή προς στήριξη της προσφυγής της πρέπει να απορριφθεί, ενώ το δεύτερο και το τρίτο σκέλος πρέπει να γίνουν δεκτά.

102 Κατά συνέπεια, αφενός, διαπιστώνεται ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσει ότι η πρόσβαση στις δραστηριότητες αναζητήσεως, εξερευνήσεως και παραγωγής υδρογονανθράκων δεν εισάγει διακρίσεις μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων και ότι οι άδειες για την άσκηση των εν λόγω δραστηριοτήτων χορηγούνται κατόπιν διαγωνισμού στο πλαίσιο του οποίου όλοι οι ενδιαφερόμενοι φορείς μπορούν να υποβάλουν αίτηση σύμφωνα με κριτήρια τα οποία δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* πριν από την έναρξη της προθεσμίας για την υποβολή των αιτήσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, παράγραφος 2, και 5, σημεία 1 και 2, της οδηγίας 94/22 και, αφετέρου, απορρίπτεται η προσφυγή λόγω παραβάσεως κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

103 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του Κανονισμού Διαδικασίας, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι αμφότεροι οι διάδικοι ηττήθηκαν μερικώς, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να λάβει μέτρα για να εξασφαλίσει ότι η πρόσβαση στις δραστηριότητες αναζητήσεως, εξερευνήσεως και παραγωγής υδρογονανθράκων δεν εισάγει διακρίσεις μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων και ότι οι άδειες για την άσκηση των εν λόγω δραστηριοτήτων χορηγούνται κατόπιν διαγωνισμού στο πλαίσιο του οποίου όλοι οι ενδιαφερόμενοι φορείς μπορούν να υποβάλουν αίτηση σύμφωνα με κριτήρια τα οποία δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* πριν από την έναρξη της προθεσμίας για την υποβολή των αιτήσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, παράγραφος 2, και 5, σημεία 1 και 2, της οδηγίας 94/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, για τους όρους χορήγησης και χρήσης των αδειών αναζήτησης, εξερεύνησης και παραγωγής υδρογονανθράκων.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρουν εκάστη τα δικαστικά έξοδά τους.

(υπογραφές)